

ایده‌ها

شکاف جنسیتی بیشتر از همیشه

چرا در آمریکا، مردان به جمهوری خواهان و زنان، به دموکرات‌ها رأی می‌دهند؟

با در نظر گرفتن کل ایالت تگزاس، ایالات متحده زنان، از ایالات متحده مردان بزرگ‌تر است. زنان از آراء مردان نیز کپی برداری نمی‌کنند؛ حتی همان‌گونه که مردان به سوی حزب جمهوری خواه مهاجرت کرده‌اند، زنان نیروی قابل اعتمادی برای دموکرات‌ها شده‌اند.

چرا زنان تنها در عرض چند دهه، از مردان آمریکایی در رأی‌گیری پیشی گرفته و چرا چپ‌گرا شدند؟

حل مسئله اول ساده‌تر است؛ زیرا ماجرا با نسلی آغاز می‌شود که در دوران ازدیاد زادوولد (۱۹۴۶-۱۹۶۴) متولد شدند.

الیزابت. یو. کاسیو، استاد دانشگاه دارتموث و یکی از نویسندگان مقاله‌ای جدید در رابطه با تاریخ یک صد ساله زنان رأی‌دهنده آمریکایی اظهار می‌دارد: «این طور که به نظر می‌رسد، افزایش نسبی

اعطا کرد- زنان، به میزان کمتری از مردان و غالباً به کاندیداهای مشابه رأی می‌دادند. سیاست‌مداران و نظرسنجان اواسط قرن، این پدیده را با این ادعا که زنان به سیاست اهمیتی نمی‌دهند و اگر هم بر سر صندوق‌های رأی حاضر شوند، همیشه رأی همسر خود را کپی می‌کنند، توضیح دادند. همان‌طور که جرج گالوپ در سال ۱۹۴۰ در مورد زنان گفت: «چگونه آن‌ها می‌خواهند در روز انتخابات رأی دهند؟ آن‌ها دقیقاً همان کاری را می‌کنند که شب قبل به آن‌ها دیکته شده است»؛ اما در چهل سال اخیر، نظریه گالوپ کاملاً منسوخ شده است. در هر یک از دور رقابت ریاست جمهوری اخیر، زنان با حدود ۱۰ میلیون رأی، از مردان پیشی گرفته‌اند. این رقم با تعداد کل آراء داده شده در ایالت تگزاس، در سال ۲۰۱۶ برابری می‌کند. از دیدگاه انتخاباتی،

درک تامپسون^۱، نویسنده مجله و تارنمای آتلانتیک در حوزه سیاست‌های اقتصادی، در این مطلب که با عنوان «چرا مردان به جمهوری خواهان و زنان، به دموکرات‌ها رأی می‌دهند؟»^۲ - که در ۹ فوریه ۲۰۲۰ در تارنمای نشریه آتلانتیک منتشر شده است- تفاوت و تمایز زنان و مردان در نوع انتخاب سیاسی را شاهدی بر یک شکاف جنسیتی می‌داند که عرصه‌های دیگری نیز بروز می‌یابد و عملاً شکافی که سالیان طولانی پنهان بوده، امروزه در عرصه سیاست خود را نشان داده است.

تا چند دهه بعد از موافقت‌نامه سال ۱۹۲۰ مربوط به اصلاحات قرن نوزدهم - که به زنان حق رأی

1. Derek Thompson
2. Why Men Vote for Republicans, and Women Vote for Democrats

زنان در گردهمایی‌های انتخاباتی در طول زمان، نتیجه تغییرات نسلی است». «وقتی پدر بزرگم برای رأی دادن می‌رفت، مادر بزرگم - که متولد دهه ۱۹۳۰ بود - در ماشین می‌نشست. مادرم نیز به همان اندازه پدرم رأی داد». زنانی که در اواخر قرن نوزدهم یا اوایل قرن بیستم متولد شدند یا به این دلیل که انتخابات یک آیین ناآشنا بود و خانواده‌هایشان آن‌ها را از شرکت

کردن در سیاست منع می‌کردند یا به هردو دلیل، کمتر از مردان به انتخابات می‌رفتند. البته نسل بعدی بسیار شجاع‌تر بودند. آن‌ها با انتظار تحصیلات دانشگاهی و کار بیرون از خانه بزرگ شدند. برای آن‌ها رأی دادن امری طبیعی بود. این احتمال وجود دارد که جنگ بر سر اصلاحیه حقوق برابر - که اهمیت سیاست در زندگی زنان را بیش از پیش نشان داد - به زنان

انگیزه بخشیده باشد. طبق گفته کاسیو، به این سؤال که چرا زنان دموکرات‌های ثابت قدم می‌شوند، می‌توان به طور خلاصه این‌گونه پاسخ داد؛ زیرا «سیاست‌های زنان به میزان کم و سیاست‌های احزاب به میزان زیادی تغییر کرده است». پاسخ طولانی‌تر هم با رونالد ریگان آغاز می‌شود. به هنگام نامزدی ریگان برای ریاست جمهوری در سال ۱۹۸۰، حزب جمهوری خواه

به دلیل مسائل بسیار در ارتباط با زنان، به شدت به راست گرایید، از حمایت اصلاحیه حقوق برابر دست برداشت، موضع ضد سقط جنین اتخاذ کرد و به حمایت از مسیحیان محافظه‌کاری که از تأثیر زنان کارمند بر خانواده‌های سنتی اظهار تأسف می‌کردند، پرداخت. کاتلین دولن، استاد علوم سیاسی در دانشگاه ویسکونسن در میلواکی به روزنامه واشنگتن پست گفت: «در زمان ریگان بود که جمهوری خواهان به گونه‌ای شفاف، به زنان نشان دادند که دو حزب وجود دارد». شکاف بی‌سابقه میان رأی دهندگان زن و مرد در سال ۱۹۸۰، موجب دیوانگی رسانه‌ای شد. سازمان ملی زنان، مسئله زیر را عنوان روزنامه خود قرارداد؛ زنان به طور متفاوتی از مردان رأی می‌دهند، اتحاد فمینیستی در انتخابات سال ۱۹۸۰ ظهور کرد و اولین اشاره به «شکاف جنسیتی» در رسانه‌های اصلی در واشنگتن پست، در سال ۱۹۸۱ صورت گرفت. احزاب در چند دهه بعد، قطبی‌تر شدند. منتخبان محافظه‌کار در حزب جمهوری خواه قرار گرفتند، در حالی که منتخبان لیبرال در حزب دموکرات قرار داشتند؛ و رأی دهندگان بر این اساس عمل کردند. این تراز بندی، برای شکاف جنسیتی، چندشاخگی به دنبال داشت. از زمان رأی‌گیری مدرن در ایالات متحده، مردان به طور مداوم مواضع محافظه‌کارانه تری از زنان در

مورد یک سری از مسائل، از جمله هزینه‌های رفاهی، همجنسگرایی و استفاده از زور در سیاست خارجی اتخاذ کردند. با روش مندتر شدن احزاب، شکاف جنسیتی از ۸ درصد در سال ۱۹۸۰ به ۱۲ درصد در سال ۲۰۰۰ و ۱۳، در سال ۲۰۱۶ رسید. با گرویدن بیش از پیش مردان به حزب جمهوری خواه، دموکرات‌ها به طور قابل توجهی در تمام آن انتخابات شکست خوردند. تا سال ۱۹۸۰، بیشتر مردان هرگز حتی یک بار از کاندیدای دموکرات برای ریاست جمهوری حمایت نکرده بودند. در سال ۲۰۱۶، ۴۱ درصد ناچیز از مردان (و فقط ۳۲ درصد از زنان سفیدپوست)، به هیلاری کلینتون رأی دادند. شاید به این دلیل که حزب دموکرات به در دست داشتن آراء زنان، اطمینان پیدا کرده و سیاست‌های آن با اولویت‌های زنان هماهنگ است. زنان بیش از مردان در زیرخط فقر زندگی می‌کنند و به تمبرهای غذایی و سایر خدمات رفاهی وابسته‌اند که این بخشی از یک پدیده جهانی معروف به «زنانه سازی فقر» است.

این واقعیت می‌تواند، باعث شود که آن‌ها بیشتر پذیرای وعده‌های نسبتاً پایدار دموکرات‌ها مبنی بر گسترش شرایط رفاهی باشند. همان طور که کاترین رامپ، مقاله‌نویس واشنگتن پست می‌نویسد: «هم‌چنین احتمال اینکه زنان بیشتر از مردان در دولت و بخش‌های سازمان یافته

دولتی مانند آموزش و بهداشت و درمان، اشتغال داشته باشند، بیشتر است. به این دلیل که این گرایش‌ها شغلی سبب می‌شوند که زنان، به حزب جمهوری خواه که به مدت چهار دهه، پیوسته قول داده بود تا مالیات‌ها را کاهش دهد و دولت را کوچک کند، کمتر رأی دهند.

شکاف جنسیتی انعکاسی از سایر تفاوت‌ها

شکاف جنسیتی، می‌تواند انعکاسی از سایر تفاوت‌ها در حوزه انتخاباتی مانند تحصیلات و جغرافیا باشد. زنان بیشتر به فارغ‌التحصیلان دانشگاه در ایالات متحده و ساکنان کلان‌شهرها رأی می‌دهند؛ هم تحصیلات دانشگاهی و هم تراکم، با رأی‌گیری دموکراتیک همبستگی دارد. امروزه، میزان تأیید دونالد ترامپ میان زنان، زیر ۴۰ درصد است، در حالی که نامزد پیشکسوت حزب دموکرات، برنی سندرز، بیشترین حمایت خود را نه فقط از رأی‌دهندگان جوان، بلکه به ویژه از زنان جوان دریافت می‌کند. در عرض ۴۰ سال، شکاف جنسیتی از یک موجود خیالی بی‌نام، به یکی از مهم‌ترین مرزهای خطا در سیاست آمریکا تبدیل شده است.

منبع

این یادداشت در ۹ فوریه ۲۰۲۰ در تازنمای نشریه آتلانتیک منتشر شده و در آدرس ذیل قابل دسترسی است:
<https://www.theatlantic.com/ideas/archive/2020/02/how-women-became-democratic-partisans/606274>